

Pianomusik på Konstakademien

Program 2019/2020

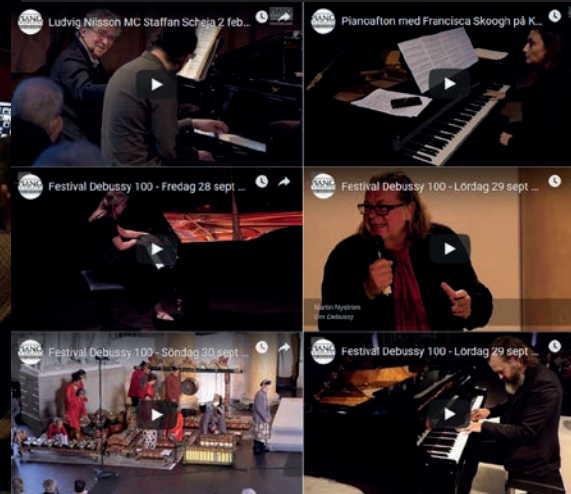
Joseph Catanzaro

Välkomna till Pianomusik på Konstakademien

Piano Visions presenterar nu sin sjätte säsong på Konstakademien med några av de mest välkända svenska pianistprofilerna såväl som utländska stjärnor. De bjuder på Rachmaninovs preludier opus 23 & 32, två versioner av Schuberts monumentala sista pianosonat, musik av Beethoven framförd på ett unikt hammarklaver från 1838 samt många andra kända och okända guldkorn ur pianorepertoaren.

Ett av målen med pianoserien är att tillgodose det stora intresset för levande pianomusik för alla fin smakare, men även att locka den musikintresserade breda Stockholmspubliken till en spännande musikföreställning genom att utveckla konserttraditionen med hjälp av poesi, dans, ljus teknik, bildväggar och projektorer - men framför allt, pianospel i världsklass!

Masterclasses

I Piano Visions masterclass-serie möter vi konsertseriens pianister i en undervisningssituation tillsammans med piano-studenter. Masterclassen ägnas åt undervisning och samtal om bl. a. verken som spelas i konsertserien. Tack vare noter i storbildsformat på väggen och närhet till flyglar och pianister ges möjlighet att enkelt följa med i den musikaliska verkstaden. Två av årets masterclasses äger rum i Kungsalen på Kungl. Musikhögskolan. Se datum och tid på programbokens baksida.

Livestreaming & videoarkiv

På Piano Vision Play livestreamas alla pianoaftnar från Konstakademien. Här finns också vårt videoarkiv med mängder av klipp, fullständiga pianoaftnar och masterclasses från föregående säsonger av Pianomusik på Konstakademien. Arkivet är fritt tillgängligt för abonnenter och stödmedlemmar. Läs mer och bli stödmedlem på:

www.pianovisions.se/play

Om pianoaftonen som konsertform

Några av seriens pianister berättar om sitt förhållande till pianospel och mötet med publiken:

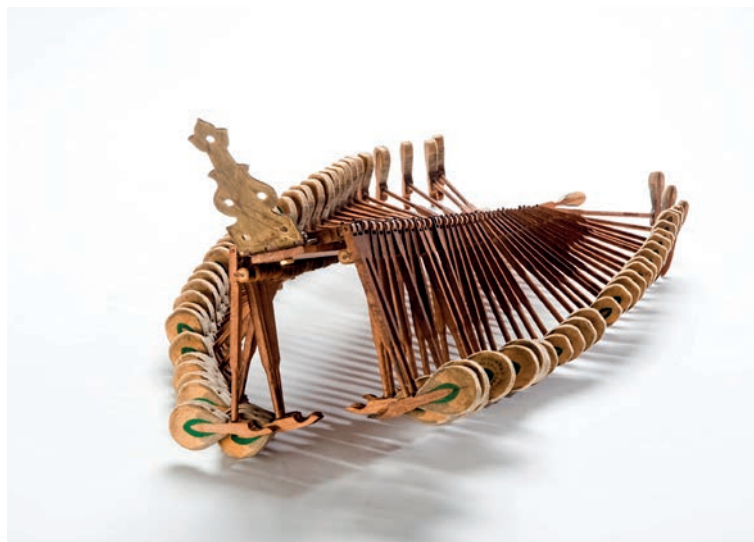
Vi pianister talar ofta om klangfärg, vilket kanske kan verka lite paradoxalt med tanke på att vi spelar på ett mekaniskt instrument där den direkta kontakten med den klingande strängen, och därmed rent teoretiskt möjligheten att infuera just klangfärg, är bruten. Men alla som hört en skicklig pianist spela på ett förstklassigt instrument vet att just pianot erbjuder oanade möjligheter till just klangfärgsvariation. Likt en kameleont kan pianot till och med ge illusionen av att för en stund klinga som ett annat instrument! Det är följaktligen knappast förvånande att pianot har inspirerat tonsättare till att åstadkomma några av sina mest raffinerade kompositioner under flera århundraden.

-- Martin Sturfält

Instrumentet piano är den musikaliska motsvarigheten till en kameleont. Beroende på vem som spelar och vilken musik som framförs kan pianot anta skepnaden av allt från en ensam röst som sjunger den enklaste melodin, till en symfoniorkester där pianisten åstadkommer något bortom gränsen för vad som borde vara fysiskt möjligt. Men även i ytterligheterna är en sak gemensam för alla pianoaftnar: pianistens totala konstnärliga frihet till priset av att helt utlämna sig själv.

-- Peter Friis Johansson

En av kvaliteterna med en pianoafton är just att en ensam människa delger sin djupt personliga uppfattning av verket, av vårt inre. Detta inre som, liksom den fysiska kroppen, behöver motion. Ju mer personlig, privat

man är desto fler när man kanske på ett djupare plan. På så sätt fyller pianoaftonen en viktig funktion. Den ensamme solisten, utan orkester eller andra instrument är som ett personligt möte. Vi har tillräckligt av musik som vill glädja och tillfredsställa "alla" på en gång. -- Hans Pålsson

För mig är essensen av musik känsloutbyte och brobyggande människor emellan. Inga kulturella eller språkliga barriärer står i vägen för de universella känslor som t.ex. en nocturne av Chopin väcker, var man än spelar den i världen. Pianot med sin oändliga repertoar och sina orkestrala möjligheter vad gäller klang och färger är för mig ett av de vackraste sätten att kommunicera i dagens hektiska samhälle.

-- Peter Jablonski

En pianoafton kan bli precis vad som helst. Repertoaren är oöverblickbar och möjligheterna att sätta ihop intressanta program enorma och det är extremt smidigt: pianon finns nästan överallt. Man kan komma en ensam person med tåget och ha allt man behöver i skallen.

-- Anna Christensson

Pianot ger mig oändliga uttrycksmöjligheter stilistiskt och formmässigt. Från det lilla salongsstycket till orkestrala klangfärger, stillsam poesi till färgsprakande virtuosa cirkusnummer. Konsertformen en artist - ett instrument skapar ett starkt fokus på berättelsen och jag tror att just ensamheten på scenen skapar en stark kommunikation med publiken.

-- Staffan Scheja

Piano Visions utanför storstaden

Flen

Pianomusik i Flen är ett långsiktigt arrangemang och ett samarbete mellan initiativtagaren Piano Visions och Flens kommun med sin Kulturskola och Kultur och fritidsförvaltning. Alla elever i Kulturskolan får fri entré till konsertserien. Konserterna äger rum i Församlingshemmet i Flen, Orrestagatan 8

Boden

Piano Visions startade våren 2016 en konsertserie i den vackra Björksalen i Boden. Verksamheten består av pianoaftnar med artister ur serien Pianomusik på Konstakademien samt workshops för unga pianointresserade elever vid Kulturskolan och Musikgymnasiet i Boden.

Vadstena

Hösten 2019 blir Rödttornet i Vadstena ett nytt skott på Piano Visions spelplan. Det nyrenoverade tornet har anpassats för konsertbruk och Staffan Scheja blir premiärartist 8-9 november.

Piano Visions Around Stockholm

Piano Visions Around Stockholm är en serie lunchkonserter i förorterna Haninge, Rönninge, Upplands Väsby, Vällingby och Årsta. Under hösten 2019 framträder pianisterna Matilda Lindholm och Daniel Hormazabal samt ungdomar ur Piano Visions workshop-serie.

För unga

En grundläggande tanke med Piano Visions verksamhet är att alltid ha barn och ungdom som deltagare i våra produktioner. Sedan starten 2015 har Piano Visions arrangerat barnkonserter och workshops både i Flen, Boden och på Konstakademien. Hösten 2019 arrangeras masterclass/workshop även i Vadstena med elever från Vadstena Pianoakademi och Kulturskola. I februari 2020 presenterar Piano Visions en pianodag för barn/ungdom i Norrbotten i samarbete med Bodens kommun, Kulturskolan och Musikgymnasiet. Undervisar gör pianister ur serien samt Stefan Bojsten och Johan Sandback.

Stephen Kovacevich

Stephen Kovacevich tar oss med på en resa från mörker till ljus. Beethovens sonat opus 110, som många har tolkat som en illustration av ett återvändande till hälsa och kraft efter sjukdom eller sorg, står som en medelpunkt i programmet. Den föregås av några av Bachs och Brahms mest ångestridna stycken, och följs efter paus av Schuberts generöst flödande och trösterika sista pianosonat.

Program:

Johann Sebastian Bach:

Preludium & Fuga nr 4 i Ciss-moll, BWV849

Johannes Brahms:

- Ballade i D-moll, opus 10 nr 1
- Intermezzo i H-moll, opus 119 nr 1
- Capriccio i D-moll, opus 116 nr 1

Ludwig van Beethoven:

Sonat nr 31 i Ass-dur, opus 110

Allegro molto

Adagio ma non troppo - Allegro ma non troppo

Paus

Franz Schubert:

Sonat nr 21 i B-dur, D 960

Molto moderato

Andante sostenuto

Scherzo: Allegro vivace con delicatezza - Trio

Allegro ma non troppo

På grund av Bachs speciella status i musikhistorien, och hans omvittnade intresse för siffermystik och andliga symboler, har det spekulerats flitigt kring vad det ena och det andra av hans instrumentalverk kan ha för budskap eller innebörd - spekulationer som kan vara mer eller mindre långsökta. I preludiet och fugan i ciss-moll har man ofta tolkat in referenser till Jesu korsfästelse. Vare sig man vill fördjupa sig i dessa teorier eller inte är det inte svårt att acceptera kopplingen mellan den kristna passionshistorien och denna högtidligt tragiska och smärtfyllda musik.

D-mollballaden är den enda av Brahms fyra ballader i opus 10 som har ett utommusikaliskt källmaterial: den skotska balladen "Edward" som berättar en gruvlig historia om hämnd, bedrägeri och mord i en medeltida kungafamilj. Balladen är rena skräckberättelsen med den obligatoriska överraskningen på slutet: Edward talar med sin mor, och avslöjar så småningom att han har dödat sin far. Modern verkar först svag, maktlös och ovetande, men till slut förstår läsaren att det är hon som manat sonen till ildådet.

Under sina sommarvistelser i Bad Ischl 1892-1893 komponerade Brahms ett stort antal korta pianostycken med ett mycket komprimerat tonspråk som han samlade i fyra opus: 116-119. Ett antal av dessa fick den lite intetsägande titeln Intermezzo. Ett typiskt Brahms-intermezzo är inåtvänt och eftertänksamt och utforskar gärna harmoniska och rytmiska tveetydigheter. Allt detta gäller i hög grad det första Intermezzot i opus 119, av Clara Schumann döpt till till "Den grå pärlan". Här är det huvudsakliga motivet en kedja av fallande terser - de tre första tonerna är en otvetydig h-molltreklang, men eftersom kedjan fortsätter är vi snart i ostigad harmonisk terräng.

Brahms skickade alltid sina nya alster till Clara Schumann, som reagerade med stor entusiasm: "I dessa stycken återvänder det musikaliska livet till sist till min själ, och jag spelar på nytt med sann hängivenhet." Fantasierna i opus 116 beskrev hon som "underbart originella" med fyra "drömlika" Intermezzos och tre "djupt passionerade" Capriccios.

I Beethovens sena sonater får inslag av polyfoni och kontrapunkt en dominerande ställning. Ett annat gemensamt drag är att de sena verken ofta uttrycker något slags transformation eller pånyttfödelse - från motgång till triumf, från djupaste sorg till renaste glädje. Opus 110 är kanske det tydligaste

Om Stephen

Stephen Kovacevich är en av världens mest betydande och eftersökta tolkar av klassisk pianomusik och en världssattraktion som artist. Han föddes under namnet Stephen Bishop, son till en kroatisk far och en amerikansk mor. Stephen började sina pianostudier 1948, och redan som 11-åring, gjorde han sin offentliga debut i San Francisco. Tre år senare spelade han Ravels pianokonsert i G-dur och Schumanns pianokonsert med San Francisco Symphony Orchestra.

Till England flyttade han sedan för att studera med Dame Myra Hess. Debuten skedde i Wigmore Hall 1961 och efter det öppnades portarna för engagemang med många av världens mest kända orkestrar och dirigenter; Hans Graf, Bernard Haitink, Kurt Masur, Simon Rattle och Georg Solti. Listan över inspelningar är lång men svårt är att förbise den legendariska inspelningen av Bartoks Pianokonsert nr. 2 med BBC Symphony Orchestra och Simon Rattle.

Stephen framträder regelbundet som solist på Verbier- och Lugano-festivalerna där han även går in i kammarmusikrollen. Han har gjort inspelningar och konserter med storheter som Jacqueline du Pré, Martha Agerich och Steven Isserlis m.fl.

exemplet, med en berättelse som går från första satsens lugna, lyriska flöde via andra satsen burdusa humor in i ett kompakt mörker. Tredje satsens inledande recitativ och arioso hör till det mest tragiska Beethoven skrivit. Den avslutande fugans subjekt har samma kontur som första satsens huvudtema, ett exempel på hur skickligt Beethoven binder ihop sonatens olika delar. Pånyttfödelsen sker gradvis: först bara försiktigt och tveksamt, men därefter mer och mer trosvisst och i en alltmer överväldigande extas.

I augusti 1828 var Schubert så illa därän att hans läkare rekommenderade honom att flytta till sin bror Ferdinand, ett stycke utanför Wien, där man hoppades att den friska luften kunde hjälpa honom att tillfriskna. Men den 19 november avled han efter två veckors kontinuerlig feberyra. Besökare har vittnat om att han den sista tiden sjöng konstant och under få, korta stunder av sinnesnärvaro korrekturläste andra delen av sångcykeln Winterreise, som skulle ges ut i december samma år. Det är något av ett mirakel att han under dessa månader också lyckades fullborda flera av sina främsta verk, däribland en trilogi av monumentala pianosonater. B-dursonaten är kanske den mest trösterika och samtidigt den mest mångbottnade av de tre, något som kan illustreras av det motto Artur Schnabel gav åt den fjärde satsens öppningstema: "Ich weiss nicht, ob ich lache, ich weiss nicht, ob ich weine" (jag vet ej om jag skrattar, jag vet ej om jag gråter).

Tuija Hakkila

Tuija Hakkilas pianoafton domineras av “bagateller” - korta och koncentrerade stycken, vars innehåll dock inte behöver vara bagatellartat! Både Schumann, i sina många småstycken - av vilka vi får höra ett personligt urval - och Brahms, i sina sena opus, tog intryck av den småskalige Beethoven. Men även en av de mer monumentala beethovensonaterna finns på programmet, jämte musik från den moderna eran.

Program:

Robert Schumann:

Phantasietanz, opus 124 nr 5

Elfe, opus 124 nr 17

Kind im Einschlummern, opus 15 nr 12

Intermezzo, opus 26 nr 4

Vogel als Prophet, opus 82 nr 7

Ludwig van Beethoven: Sonat opus 53 “Waldstein”

Allegro con brio

Introduzione: Molto adagio

Rondo: Allegro moderato

Paus

Luciano Berio: Sequenza IV

Salvatore Sciarrino: Notturmo II

Kaija Saariaho: Arabesques et adages

Johannes Brahms: Sechs Klavierstücke opus 118

Intermezzo i A-moll

Intermezzo i A-dur

Ballad i G-moll

Intermezzo i F-moll

Romanze i F-dur

Intermezzo i Ess-moll

Schumanns Albumblätter sammanställdes 1854, då hans karriär var över och hans liv mer eller mindre låg i spillror på grund av vikande kroppslig och mental hälsa. Men styckena är komponerade tio till tjugo år tidigare, och är ofta sådana som han valt att utelämnat från tidigare samlingar - både Phantasietanz och Elfe skulle ursprungligen ingått i Carnaval. Kind im Einschlummern är ett av de avslutande styckena ur det välkända Kinderszenen, där barnet somnar efter en innehållsrik dag med käpphästridning, blindbock, sagoläsning vid brasan och mycket annat. Efter ett passionerat intermezzo ur Faschingsschwank aus Wien, möter vi ett mystisk lugn i en av Schumanns drömd skog - Vogel als Prophet, med sitt ganska förbluffande tonspråk, är det det mest berömda stycket ur Waldszenen, Schumanns sista betydande pianosvit.

Vad som mest uppenbart skiljer Waldsteinsonaten från Beethovens tidigare 20 pianosonater är de oerhörda tekniska utmaningarna - ingen samtida amatörpianist lär ha kunnat drömma om att ta sig igenom sonaten på något meningsfullt vis. Som Charles Rosen har påpekat introduceras här för första gången i ett sonatsammanhang många tekniska element och harmoniska strukturer som tidigare reserverats för pianokonsert, vilket bidrar till sonatens unika dramatik och briljans. Det obönhörliga framåtdrivet understryks än mer av att alla tre satser börjar i pianissimo. Det omfattande registret och de okonventionella pedalmarkeringarna var säkert inspirerade av Beethovens nya Érard-piano. Greve von Waldstein var en av Beethovens tidigaste vänner och sponsorer, som till den 22-åriga Beethoven, på väg från Bonn till Wien för att studera för Haydn, skrev de ofta citerade orden: “Med hjälp av oförtröttlig nit kommer du att motta Mozarts ande från Haydns händer”.

Luciano Berios Sequenze, fjorton solokompositioner, är ett av 1900-talets mest betydelsefulla försök att kartlägga musikens gränser och varje instruments potential. Sequenza nummer fyra för piano är ett rastlöst stycke med höga tekniska krav. Sostenutopedalen - den mittersta av flygelns tre - spelar en viktig roll.

Om Tuija

Tuija Hakkila har studerat vid Sibeliusakademien i Helsingfors med Liisa Pohjola och Eero Heinonen som lärarkrafter och fortsatte sina studier vid Paris Conservatoire med Jacques Rouvier och Theodor Parachivesco. Tuija har ägnat sig både åt 1900-talets musik med Claude Helffer i Paris som lärare och klassisk interpretation på tidstrogna instrument med Malcolm Bilson i USA. Att spela tidstroget har blivit en specialitet för Tuija Hakkila vilket speglar sig i många lysande recensioner i världspresen för inspelningar och konserter med musik av Mozart, Beethoven och Schumann.

Tuija Hakkila har även varit konstnärlig chef för Early Music Festival i Hämeenlinna, Sibelius Academy Concert Series, Kaiho Festival i Espoo och Nurmes Summer Academy och konserter. Hon har framträtt både som solist och kammarmusiker i Europa, i USA, Japan, Indonesien, Afrika och Sydamerika. Hon har samarbetat med framstående musiker och dirigenter som Karita Mattila, Alexei Lubimov, Okko Kamu, Jukka-Pekka Saraste, Leif Segerstam och Sakari Oramo.

Sedan 1987 har hon en ledande befattning vid Sibeliusakademien och 2014 utnämndes hon till professor i piano vid samma lärosäte.

Salvatore Sciarrinos musik utforskar ofta gränsen där tystnad övergår i ljud, och de två Nocturnerna från 1998 är inget undantag. Här leds vår uppmärksamhet i riktning mot de oftast ohörbara ljud som härrör från instrumentets mekanik.

Kaija Saariaho är en av Nordens mest betydande aktiva tonsättare. Hennes pianostycke Arabesques et Adages beställdes av den fjärde Internationella Maj Lind-tävlingen i Helsingfors 2017.

Opus 118 är den oftast spelade av Brahms sena samlingar. Som så ofta hos den sene Brahms är musiken förtätad och expressiv; på drygt 20 minuter serveras vi ett koncentrat av hela Brahms musikaliska och känslomässiga universum. Clara Schumann skrev att han här gett uttryck för "ett överflöd av känsla inom de snävaste ramar". Att samlingen är den enda som officiellt tillägnades Clara, kan nog antyda att även Brahms själv värderade den högt.

Det första Intermezzot är dramatiskt och svepande och leder direkt in till det andra, som förmodligen är Brahms mest berömda pianostycke, nocturneliknande och fyllt av nostalgi och längtan. Den efterföljande Balladen är starkt rytmisk, med en sångbar mellandel.

Nästa Intermezzo är ett något nervöst och bitvist upprört stycke där händerna jagar och imiterar varandra. I det femte stycket, Romans, är stämningen däremot lugn och tillfreds. Det sista Intermezzot börjar ganska hotfullt med det gregorianska dödsmotivet Dies Irae, och utvecklar sig till ett slags högtidlig, heroisk marsch med ett resignerat slut.

Bengt-Åke Lundin

I Bengt-Åke Lundins program får vi höra musik av två av historiens främsta pianovirtuoser. Rachmaninovs opus 23 innehåller några av tonsättarens mest älskade stycken – preludier vävda av samma hyperromantiska tyg som den andra pianokonserten. Efter paus får vi möta Liszt både som from, introvert abbé – i form av den meditativa och överjordiskt vackra *Bénédiction* – och som extrovert virtuos, i form av hans hommages till Schubert och Donizetti.

Program:

Sergey Rachmaninov: 10 Preludier, opus 23

1. Largo, Fiss-moll
2. Maestoso, B-dur
3. Tempo di minuetto, D-moll
4. Andante cantabile, D-dur
5. Alla marcia, G-moll
6. Andante, Ess-dur
7. Allegro, C-moll
8. Allegro vivace, Ass-dur
9. Presto, Ess-moll
10. Largo, Gess-dur

Paus

Schubert/Liszt: tre sångtranskriptioner

- Auf dem wasser zu singen
- Fruhlingsglaube
- Erbkönig

Franz Liszt: Benediction de Dieu dans la solitude

Donizetti/Liszt:

Reminiscences de Lucia di Lammermoor

Rachmaninovs första preludium ingick i samlingen *Morceaux de Fantaisie*, publicerad redan 1892. Tio år senare hade mycket hänt. Efter den katastrofala premiären av hans första symfoni 1895 tappade han gradvis lusten att komponera. Framåt sekelskiftet hade Rachmaninov blivit så självkritisk att han trots vissa försök fann det mer eller mindre omöjligt att komponera. En släkting rekommenderade då hypnoterapi hos läkaren och amatörmusikern Nikolai Dahl. Under några månader undergick Rachmaninov dagliga behandlingar, och sommaren 1900 började han känna "nya musikaliska idéer röra sig". Det första verk han sedan fullbordade var den andra pianokonserten, som tillägnades doktor Dahl. 1902 gifte han sig med sin kusin Natalia Satin, vilket också bidrog till att förlösa hans kreativitet.

De 10 Preludierna i opus 23 komponerades samtidigt som hans första längre soloverk för piano, variationerna över Chopins c-mollpreludium. Det är inte svårt att föreställa sig sambandet mellan detta ingående studium av Chopin och idén att själv komponera ett större antal preludier. Vid en recital i Moskva i februari 1903, då Chopinvariationerna uruppfördes, spelade Rachmaninov också tre av preludierna som skulle ingå i opus 23: nr 1, 2 och 5. Resterande sju färdigställdes i Moskva de följande veckorna, medan paret såg fram emot sitt första barns födelse i maj samma år.

I preludierna hör vi ekon från andra pianokonserten (nr 6, 10) men de har förstås också en del gemensamt med inspirationskällan Chopin - och då kanske ännu mer med etydena än preludierna. Här varvas passionerat dramatiska nummer (nr 2, 3, 5, 7) med lyrisk briljans (nr 8, 9) och elegiska eller förklarade "nocturner" (nr 1, 4, 6, 10). Det ställs konstant höga tekniska krav på pianisten, även där musikens karaktär är mer avslappnad. Alla preludier är komponerade i olika tonarter; därmed höll tonsättaren dörren öppen för att så småningom gå i Bachs, Chopins, Scriabins med fleras fotspår och komponera preludier i samtliga dur- och molltonarter.

Som turnerande pianist hade Franz Liszt ryktet om sig att vara tidernas störste virtuos, och en kvinnokarl med demonisk utstrålning. Men han hade flera sidor. Han var en from katolik som tillhörde franciskanerorden; han var mycket litterärt bevandrad, och inspirerades ofta i sin musik av dikter, dramer, legender och ballader; han var en ödmjuk person i förhållande till andra tonsättare och ägnade sig ofta åt tolkningar av andras verk, både vid sina konserter - han var mer eller mindre den som uppfann pianorecitalen - och i sina många transkriptioner.

Om Bengt-Åke

Bengt-Åke Lundin debuterade 1989 med Kungliga Filharmonikerna i Tjajkovskijs Pianokonsert nr 1, vilket gav stående ovationer och utmärkta recensioner. Han utsågs till Stockholms Konserthus första representant i ECHO's (European Concert Hall Organisation) Rising Star, varigenom han inbjöds att konserterna i Carnegie Hall i New York, Alte Oper i Frankfurt, Kölner Philharmonie, Konzerthaus Wien, Concertgebouw i Amsterdam och Birminghams Symphony Hall. Han har framträtt med samtliga stora symfoniorkestrar i Sverige och givit såväl orkesterkonserter som soloaftnar i USA, Tyskland, England, Nederländerna, Frankrike, Spanien, Italien, Schweiz, Österrike, Grekland, Estland, Lettland, Egypten och Kina. Som hängiven kammarmusiker med särskilt intresse för romansackompanjemang har Bengt-Åke Lundin framträtt med flera ledande svenska sångare, såsom Peter Mattei, Malena Ernman och Matilda Paulsson. Som Artist in residence vid Sveriges Radio P2 1993-1994 framförde han ett flertal verk av nutida svenska tonsättare, i flera fall musik komponerad direkt för honom. Bengt-Åke Lundin är Grammisbelönad och hans inspelningar finns representerad på bolag som Naxos, BIS Records, Caprice Records och Phono Suecia.

I Schuberttranskriptionerna adopterar Liszt ibland originalets arrangemang till punkt och pricka, och tar sig ibland större friheter. I Auf dem Wasser zu singen låter han melodin röra sig från tenor till alt och slutligen till sopran, som en motsvarighet till de tre versernas mer och mer hänryckta liknelse mellan båtens glidande och själens flykt.

I Frühlingsglaube tillåter han sig en blygsam kadens mot slutet. Erbkönig blir förstås i Liszt version en pianistisk tour de force i likhet med originalets ackompanjemang, men han vinnlägger sig också verkligen om att få med sångens olika röster.

Samlingen Harmonies Poétiques et Religieuses är inspirerad av en samling med religiösa texter av Alphonse de Lamartine. Som ett förord till Bénédiction de Dieu dans la solitude har Liszt citerat dikten med

samma namn: "Varifrån kommer, o Gud, denna frid som överväldigar mig?/Varifrån kommer denna tro som fyller mitt hjärta?/Jag som alldeles nyss, osäker, upprörd/kastades omkring på vågor av tvivel."

I bearbetningen av teman från Lucia di Lammermoor använder sig Liszt av den berömda sextetten då Lucia av sin bror har lurats gifta sig med Arturo, och hennes älskare Edgardo stormar in och anklagar henne för trolöshet. Vi hör också Liszts versioner av begravningsmarschen för Arturo, som mördats av en galen Lucia, och Edgars sista aria, då han efter att ha hört om Lucias död begår självmord för att förenas med henne.

Jean-Marc Luisada

Förutom ett kärt återseende av Schubert sista pianosonat, innehåller Jean-Marc Luisadas pianoafton ytterligare två hörnstenar i pianorepertoaren. Sonaten i A-dur, K. 331, hör till Mozarts mest älskade verk för piano, inte minst på grund av det omåttligt populära avslutande rondot Alla Turca. Schumanns Davidsbündlertänze uttrycker den turbulenta mix av kärlek, ängslan, drömmar och visioner som uppfyllde tonsättaren vid tiden för hans hemliga förlovning med Clara Wieck.

Program:

Wolfgang Amadeus Mozart: Sonat i A-dur, K. 331

Andante grazioso

Menuetto

Alla turca – Allegretto

Robert Schumann: Davidsbündlertänze, opus 6

1. Lebhaft

2. Innig

3. Mit Humor. Etwas hahnuchen/Schneller

4. Ungeduldig

5. Einfach

6. Sehr rasch und in sich hinein

7. Nicht schnell, Mis äusserst starker Empfindung

8. Frisch

9. Lebhaft

10. Balladenmässig, Sehr rasch

11. Einfach

12. Mit Humor

13. Wild und lustig

14. Zart und singend

15. Frisch

16. Mit gutem Humor

17. Wie aus der Ferne

18. Nicht schnell

Paus

Franz Schubert: Sonat nr 21 i B-dur, D 960

Molto moderato

Andante sostenuto

Scherzo: *Allegro vivace con delicatezza - Trio*

Allegro ma non troppo

Mozarts A-dursonat K. 331 innehar en hedersplats bland pianosonater från den klassiska epoken. Den är genomgående ljus, lyrisk, inbjudande och humoristisk - från den första satsens melodiösa tema med sin pastoral karaktär och de sex fantasifulla variationerna till den graciösa menuetten och den sprudlande turkiska marschen, som imiterar janitsjarmusiken, det osmanska rikets militärmusik. Sådana "turkiska marscher" var populära under Mozarts tid, och användes för att skapa en kittlande kontrast mellan det bekant västerländska och det exotiskt österländska. Vi finner stilen även i Mozarts opera Enleveringen ur Seraljen, men också till exempel i Haydns "Militärsymfoni" nr 100. På dåtidens fortepianon kunde det till och med finnas en "turkisk pedal" med slagverkseffekter.

Det är osäkert exakt när sonaten komponerades, men den publicerades 1784 tillsammans med K. 330 och K. 332; i ett brev till sin far daterat den 12 juni 1784 nämner Mozart att han skickat tre pianosonater till sin syster. Ett mått på sonatens popularitet är den stora mängd arrangemang den har gett upphov till. Framför allt gäller det den sista satsen - redan Mozarts samtida, Stephen Storace, lånade temat till sin opera Belgrads belägring (1791). Men även första satsen har levtt ett eget liv, till exempel i Max Regers monumentala Variationer och fuga över ett tema av Mozart.

Sommaren 1837 förlovade sig Schumann i hemlighet med Clara Wieck, trots hennes fars hårda motstånd. Mindre än en vecka senare började han komponera Davidsbündlertänze ("Die Davidsbündler" var en fiktiv sammanslutning av levande och döda progressiva konstnärer som Schumann refererat till i sin roll som musikkritiker.) Om det färdiga verket skrev han till Clara: "Det är många bröllopstankar i danserna - jag skrev dem i det mest underbara tillstånd av upprymdhet jag kan påminna mig... hela stycket är en Polterabend" (En "Polterabend" är kvällen före ett bröllop, då man krossar porslin utanför brudens föräldrahem

för att bringa brudparet lycka). När verket först publicerades hade första sidan en framträdande dedikation till Clara, medan Schumanns eget namn hölls hemligt. Istället angavs namnen på hans två kreativa alter egon, Florestan (den oregerligt passionerade) och Eusebius (den drömmande poeten). Vart och ett av de arton styckena är undertecknade med deras initialer F och E, och i några fall båda tillsammans. Det första stycket citerar en av Claras kompositioner, Mazurkan i G-dur ur *Soirées Musicales*, opus 6 nr 5.

Sviten är delad i två delar, varav Florestan och Eusebius får avsluta varsin. Som överskrift till det nionde stycket står "Här avbröt sig Florestan, och hans läppar darrade av smärta". Nr 17, som ska spelas "som på avstånd" och som rekapitulerar stycke nr 2, utgör svitens egentliga slut. Över stycke nr 18 står inskriptionen "Helt i onödan tillade Eusebius det följande; men när han gjorde det talade hans blick om stor salighet".

I augusti 1828 var Schubert så illa därän att hans läkare rekommenderade honom att flytta till sin bror Ferdinand, ett stycke utanför Wien, där man hoppades att den friska luften kunde hjälpa honom att tillfriskna. Men den 19 november avled han efter två veckors kontinuerlig feberyra. Besökare har vittnat om att han den sista tiden sjöng konstant och under få, korta stunder av sinnesnärvaro korrekturläste andra delen av sångcykeln *Winterreise*, som skulle ges ut i december samma år. Det är något av ett mirakel att han under dessa månader också lyckades fullborda flera av sina främsta verk, däribland en trilogi av monumentala pianosonater. B-dursonaten är kanske den mest trösterika och samtidigt den mest mångbottnade av de tre, något som kan illustreras av det motto Artur Schnabel gav åt den fjärde satsens öppningstema: "Ich weiss nicht, ob ich lache, ich weiss nicht, ob ich weine" (jag vet ej om jag skrattar, jag vet ej om jag gråter).

Om Jean-Marc

Jean-Marc Luisada började sina pianostudier vid Yehudi Menuhin School i London och fortsatte sedan vid Conservatoire National i Paris.

Han vann Dino Ciani-tävlingen 1983 och blev 5:e pristagare i den legendariska Chopin-tävlingen i Warszawa 1985. Han spelar i prestigefyllda arenor som Champs Elysees-teatern i Paris, Alice Tully Hall i New York, Wigmore Hall i London, Satory Hall i Tokyo såväl som på kända festivaler som La Roque d'Anthéron, Festival de Besançon, Montpellier och Festival Chopin de Nohant.

Han har spelat in Chopins valser och mazurkor samt pianokonserten i E-moll på Deutsche Grammophon och Sony (RCA) med strålande recensioner som följt i musikmagasinet "Classica" som lyfter fram Luisada som en av världens största uttolkare av Chopins musik. Intressanta samarbeten med kända skådespelare innefattar bl. a. "Historien om Babar" av Francis Poulenc med Jeanne Moreau och musik av Chopin i skräckfilmen "De andra" med Nicole Kidman.

Hans senaste album som släpptes på Sony hösten 2018 ägnas åt Robert Schumann och inkluderar *Dauidsbundlertanze* och *Humoresken*.

Vid sidan av sin konsertaktivitet ägnar Jean-Marc mycket kraft åt undervisning på "Ecole Normale Alfred Cortot" i Paris.

Claire Huangci

Claire Huangci ger oss Rachmaninovs sista samling med preludier – 13 stycken som tydligt fortsätter och avslutar en sammanhängande serie, men som också visar upp nya, mognare sidor hos tonsättaren. Konsertens känslomässiga spännvidd är stor; före paus hör vi en av Mozarts mest tragiska sonater, Chopins dramatiska första ballad, och en samling charmerande, virtuosa stycken av en tonårig Clara Schumann.

Program:

Wolfgang Amadeus Mozart: Sonat i C-moll, K. 457

Molto allegro

Adagio

Allegro assai

Frédéric Chopin: Ballad nr 1 i G-moll

Clara Schumann: ur Soirées Musicales

Paus

Sergey Rachmaninov: 13 Preludier, opus 32

1. Allegro vivace, C-dur
2. Allegretto, B-moll
3. Allegro vivace, E-dur
4. Allegro con brio, E-moll
5. Moderato, G-dur
6. Allegro appassionato, F-moll
7. Moderato, F-dur
8. Vivo, A-moll
9. Allegro moderato, A-dur
10. Lento, H-moll
11. Allegretto, H-dur
12. Allegro, Giss-moll
13. Grave – Allegro, Dess-dur

C-mollsonaten K. 457 komponerades 1784, då Mozart stod på höjdpunkten av sin karriär. Under det året gav han mer än tjugo utsålda konserter med egna verk i Wien. På samma gång är det vid denna tid som man kan skönja en tragisk vändning i hans liv och verk - bland annat började den extravaganta livsstil som han hängett sig åt få konsekvenser i form av ekonomiska bekymmer. Sonaten är det första av en serie tragiska verk som kulminerar i det ofullbordade Requiem. Paul Badura-Skoda har beskrivit sonaten som "ett skakande uttryck för personlig ångest". Den gjorde ett stort intryck på Mozarts samtida och efterföljare, inte minst den unge Beethoven - det är knappast någon slump att ett sidotema i Adagiosatsen är i princip identiskt med temat i andra satsen av Beethovens Pathétique.

Chopins fyra ballader för piano är ett monument i musikhistorien; med dem skapade Chopin en helt ny musikalisk genre. Bara att använda titeln Ballad på ett instrumentalt verk var i sig själv nytt, men det var i samspelet mellan innehåll och form som Chopin visade sig som en äkta revolutionär. Atmosfären i dessa verk påminner om den vokala balladen, som hade blomstrat under medeltiden och fått en renässans bland romantikens poeter. Goethes Erlkönig är ett paradexempel: här framkallas en värld av mystiska och oförklarliga skeenden, inspirerade av folklig fantasi och återberättade i en melankolisk ton. Som i den romantiska poesin blandar Chopin det dramatiskt berättande med det lyriska. Redan i den första balladen spränger Chopin ramarna för de traditionella formerna. Strukturen har vissa drag av den klassiska sonatformen, men Chopins unika sätt att variera och transformera sina teman ger verket en enorm känslomässig spännvidd.

Soirées Musicales - musikaliska aftnar - hörde definitivt till vardagen för den tonåriga Clara Wieck som komponerade dessa stycken. Hon var ett av sin tids mest uppmärksammade musikaliska underbarn, vars föräldrar hörde till den musika-

liska aristokratin i Leipzig och höll huskonserter där framför allt sånger och karaktärsstycken för piano framfördes: romanser, polonäser, mazurkor, nocturner - "salongsrepertoar", vilket också avspeglar sig i Claras val av former och titlar. Men inom det konventionella ramverket visar sig hennes stora fantasi och tekniska mästerskap. Liszt var närvarande när Wieck framförde Soirées Musicales i Wien, och lade snart till samlingen i sina egna recitalprogram. Robert Schumann prisade dess "rikedom av okonventionella grepp" och citerade G-durmazurkan i inledningen till sina Davidsbündlertänze.

Rachmaninovs första preludium är det berömda i Ciss-moll opus 3 nr 2, publicerat redan 1892. 1903 kom ytterligare 10 preludier, alla i olika tonarter och inget i Ciss-moll; därmed höll tonsättaren dörren öppen för att så småningom gå i Bachs, Chopins, Scriabins med fleras fotspår och komponera preludier i samtliga dur- och molltonarter. 1910 kompletterade han så samlingen med de 13 preludierna i opus 32. Nr 5, 11 och 12 komponerades på en dag, och hela opus 32 färdigställdes på bara nitton dagar. Helt säkert hade han redan gjort dem ganska färdiga i huvudet medan han var på resande fot i USA med sin tredje pianokonsert.

Över de 24 preludierna spänner en lång båge - det avslutande Dess-durpreludiets brett anlagda, segervissa och livsbejakande coda känns som en avslutning inte bara på det enskilda stycket eller samlingen utan som en avslutning på hela preludiecykeln, och en perfekt, optimistisk motsvarighet till det ensamma, ganska olycksbådande ciss-mollpreludiet i opus 3. Men även om det finns mycket som binder samman preludierna, så finns det också stilmässiga skillnader. Rachmaninovs senare stil är mer harmoniskt avancerad, samtidigt som det finns en större återhållsamhet med både det expressiva innehållet och de yttre effekterna. Ett koncentrerat uttryck var något som Rachmaninov, enligt egen utsago, eftersträvade och fick kämpa med: "Att säga det man måste säga, och att säga det kortfattat, klart och utan omsvep, är fortfarande den kreativa konstnärens svåraste problem".

Om Claire

Claire Huangci började sin internationella karriär som pianist redan vid nio års ålder med turnéer och tävlingar. Studierna i pianospel ägde rum vid Curtis Institute i Philadelphia med Eleanor Sokoloff och Gary Graffman för att sedan fortsätta i Hannover med Arie Vardi som hon fortfarande samarbetar med som assisterande lärare efter sin examen 2016.

Med Chopins musik fick Claire Huangci sitt konstnärliga genombrott när hon vann första pris i Chopin-tävlingarna i Darmstadt 2009 och Miami 2010. Hon har sedan dess visat sin stora mångsidighet med en ovanligt bred repertoar från barock till nutida verk.

Nu har Claire hela världen som spelplan och hon gästar kända festivaler som Menuhin Festivalen i Gstaad, Kissinger Sonner, Schleswig-Holstein och Verbierfestivalen. Efter sin debut-CD med soloverk av Tchaikovsky och Prokofiev kom hennes prisbelönta dubbelalbum med Scarlatti-sonater vilket resulterade i "German Record Critics 'Award" och "Gramophone Editors Choice".

2017 spelade hon in samtliga Chopins nocturner och genomförde efter det en omfattande turné genom Kina med Wien Radio Symphony Orchestra. Höjdpunkten 2018 kom då hon vann "Geza Anda" tävlingen i Zürich.

Bland hennes mest aktuella framträdanden kan nämnas Wien Konzerthaus, Franz Liszt Akademie Budapest, Zurich Tonhalle och nu Stockholm för första gången.

Melissa Jacobson-Velandia

Det dansanta dominerar Melissa Jacobson-Velandias pianoafton. Prokofievs pianoversion av baletten Romeo och Julia, ett verk som står på egna ben och framfördes av tonsättaren själv redan innan baletten haft premiär; tre satser ur Albéniz Iberia med utpräglade dansrytmer; och Ginasteras Tre argentinska danser. Latinskt och ryskt är ett annat sätt att sammanfatta konserten, där tre Scarlattisonater också står på programmet, samt sagomusik av den ryske 'impressionisten' Tjerepnin.

I mitten av 30-talet var Prokofiev på god väg att återvända till Ryssland efter att ha spenderat tiden efter ryska revolutionen i väst. Han kom överens med Bolsjojteatern i Moskva om att skriva en ny balett — hans femte — och mot slutet av 1935 var Romeo och Julia färdig att börja repeteras. Men i början av 1936 briserade en kulturell bomb, när Pravda fördömde Sjostakovitjs två senaste verk (Lady Macbeth från Mzensk och Klar ström). Detta skapade rädsla även på Bolsjoj, och premiären ställdes in — officiellt skyllde man på att musiken inte gick att dansa till.

Prokofiev var fast besluten att ändå göra något av baletten, och skapade raskt två orkestersviter och tio pianostycken av materialet. Han uruppförde själv pianoversionen i Moskva 1937, och publicerade den som sitt 75:e opus. Att han gav sviten ett eget opusnummer och

Program:

Sergey Prokofiev:

Romeo and Juliet – Ten Pieces for Piano, opus 75

Nikolaj Tjerepnin: 6 Musical Illustrations after the Pushkin Tale "The Fisherman and the Fish", opus 41

Paus

Domenico Scarlatti: 3 Sonater:

K 208 i A-dur, K 515 i C-dur, K 519 i F-moll

Isaac Albéniz: Ur "Iberia":

El Puerto (Bok I), Rondeña, (Bok II), Triana (Bok II)

Alberto Ginastera: Tre argentinska danser

uppförde den offentligt får nog tolkas som att han fäste ganska stor vikt vid omarbetningen, som skiljer sig en hel del från originalet. Baletten uppfördes till slut för första gången 1938 i Brno, i dåvarande Tjeckoslovakien.

Nikolaj Tjerepnin studerade komposition vid St. Petersburg-konservatoriet för Rimskij-Korsakov, och senare även för Anatol Ljadov. Musikaliskt lämnade han snart sina ryskromantiska rötter och blev en fransk impressionist med viss rysk accent, vars vänner gärna kallade honom "Debussy Ravelevitj Tjerepnin". Men den ryska kulturen var fortsatt starkt närvarande i form av de berättelser och sagor han ofta inspirerades av. Pusjkins saga handlar om en gammal fiskare som en dag får en talande fisk på kroken, en vacker karp som lovar att uppfylla alla önskningar om fiskaren släpper tillbaka den i sjön. Fiska-

rens hustru önskar sig genast ett nytt hus. Men hon blir aldrig nöjd utan vill ha mer och mer. Till slut ber hon om för mycket, och allt de fått av fisken försvinner.

De korta, ensatsiga sonater Scarlatti skrev för prinsessan Maria Barbara var ofta inspirerade av spansk och portugisisk folkmusik. Många av dem är rika på virtuosa effekter, men det finns också en stor grupp långsamma, lyriska och sångbara sonater. Dit hör exempelvis K 208, med sin mjukt böljande melodik och sina uttrycksfulla synkoperingar.

K 515 är mycket karaktäristisk med sina spektakulära arpeggion, handkorsningar och stora språng i vänsterhanden, medan K 519 förutom att vara ett slags staccatoetyd också innehåller några snabba oktavlöpningar, ett ovanligt inslag i så här tidig klavermusik.

Om Melissa

Den svensk-colombianska pianisten Melissa Jacobsson-Velandia hör till den unga generationen svenska uppmärksammade pianister. Melissa avlade sin "Konzertexamen" med utmärkelse och högsta betyg vid Robert Schumann Hochschule i Düsseldorf, där hon studerade för prof. Georg Friedrich Schenck. Dessförinnan studerade hon för Paolo Giacometti i Düsseldorf och på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm för prof. Staffan Scheja.

Melissa är flerfaldig prisvinnare i Steinwaytävlingen, både i Sverige och i Tyskland. Hon var också en av tre finalister i den svenska tävlingen Solistpriset, där hon framförde Rachmaninovs tredje pianokonsert tillsammans med Göteborgssymfonikerna. Melissa konserterar bl. a. i många europeiska länder samt Colombia. Bland viktiga framträdanden kan nämnas: medverkan i "Chopin Marathon" i Stockholm 2010 samt vid "Stockholm Piano Festival" 2015, soloframträdanden i Tonhalle och Robert Schumann Saal i Düsseldorf, deltagande i den renommierade pianofestivalen Rhein-Ruhr, samt medverkan vid den internationella mässan Mondomusica i Cremona, Italien. Hon har varit solist med orkestrar i både Sverige och Tyskland, senast med Jönköpings Sinfonietta under ledning av Christian von Gehren. Melissa blev 2016 inbjuden att delta som solist och ung talang vid den internationella musikfestivalen i Cartagena, Colombia. Sommaren 2016 och 2017 medverkade hon i den renommierade "Verbier Festival" i Schweiz. 2018 deltog hon vid Gotland Chamber Music Festival.

Det är alltid frestande att citera cembalisten Wanda Landowska på tal om Scarlatti: "När vi hör Scarlattis musik, vet vi att vi är i ett varmt och soligt klimat: Italien, Spanien..."

Det gäller väl isåfall kanske i ännu högre grad Albeniz Iberia. El Puerto ger en livlig bild av fiskehamnen Santa Maria i Cádizbukten. Det är en 'zapateado', en andalusisk traditionell dans i sex åttondelstakt med kraftiga stampningar och handklappningar till sång och gitarrspel. Rondeña, efter staden Ronda, är en variant av fandangon, som får sin speciella rytmiska karaktär av att varannan takt är sex åttondelar och varannan är tre fjärdedelar. Triana är ett område i

Sevilla, på floden Guadalquivirs västra bank, som traditionellt haft en stor romsk befolkning, och som också har en stark flamencotradition.

Ginasteras Tre argentinska danser hör till de mest populära verken i den sydamerikanska pianolitteraturen, och skrevs av en 20-åring med en nationalistisk ådra och ett stort intresse för folkmusik och dans. Men till skillnad från många av sina kollegor satte han in den argentinska folkmusikens melodier och rytmer i en dissonant och virtuos kontext — ett slags latinamerikansk motsvarighet till Bartók.

Våra samarbetspartners

Steingraeber & Söhne

Steingraeber & Söhne har levererat en fabriksny Concert Grand D-232 till konsertsalen på Konstakademien. Steingraeber & Söhne är ett exklusivt familjeföretag i Bayreuth som har en flygeltillverkning av endast 66 flyglar per år. Intresserade köpare får stå i kö för att köpa ett instrument. Företaget Steingraeber är historiskt mest kända för sin tillverkning av Franz Liszts favoritflygel under mitten av 1800-talet. Idag satsar företaget under sin ledare Udo Steingraeber på liten produktion av högsta kvalitet med hjälp av traditionsbärande hantverkare som växer in i företaget som unga och ofta stannar där hela yrkeslivet. Flygeln på Konstakademien är ett femårigt handbygge.

Toroton

Lajos Toró, konsert och pianotekniker med inriktning på service av akustiska pianon, konsert- och studioinstrument representerar, som återförsäljare, Steingraeber & Söhne.

Art of Sound KLM

Konserterna sänds live på internet av Art of Sound KLM - flexibla lösningar för ljud- och videoupptagningar. (www.artofsound.se)

Piano Street

Med sitt internationella kontaktnät bestående av över 200 000 medlemmar bistår Piano Street bl. a. med distribution av de streamade konserterna från Konstakademien.

First Hotel Reisen

Våra artister bor på First Hotel Reisen - ett förstklassigt hotell centralt i Stockholm, komfortabelt beläget i hjärtat av Gamla stan. Hotellet ligger vid vattnet, nära Kungliga

slottet och endast fem minuters promenad från Stockholms bästa shoppingområde. First Hotel Reisen är berömt för sin höga servicenivå och snygga kombination av klassisk inredning och modern design.

Mowys Byrå

Programboken är tryckt av Mowys Byrå - en grafisk produktionsbyrå med printtjänster och smarta lösningar för mässor och event.

Riksförbundet Unga Musikanter

Pianomusik för unga samt Masterclasses genomförs med stöd från RUM.

Kulturskolan Stockholm

“Intresset för att spela piano själv och tillsammans med andra är stort, och den stora och intressanta pianorepertoaren attraherar och fascinerar både pianister och lyssnare. Det är mycket givande och utvecklande för våra elever i Kulturskolan Stockholm att få ta del av levande pianomusik genom denna konsertserie.”

-- Lise-Lotte Axelsson, Enhetschef på Kulturskolan Stockholm

Kungl. Musikhögskolan Masterclasses i Kungsalen sker i samverkan med Kungl. Musikhögskolan.

Biljetter & information

Vuxen: 250kr

Barn/ungdom/student: 100kr

Plus: 350kr (reserverad sittplats centralt i konsertlokalen samt kaffe & kaka eller ett glas vin i pausen)

Masterclass: 100 kr (Barn/ungdom/student gratis)

Biljettbokning:

www.pianovisions.se/biljettbokning

Biljetter säljs även vid entrén innan konserten.

Aktuell information: www.pianovisions.se

Nyhetsbrev via e-post: www.pianovisions.se/nyhetsbrev

Följ Piano Visions:

www.facebook.com/pianovisions

www.instagram.com/piano_visions

www.pianovisions.se/youtube

Livestreaming & videoarkiv: www.pianovisions.se/play

Om Piano Visions

Piano Visions är en förening med syfte att tillgodose och stimulera intresset för levande framförd pianomusik. Föreningen arrangerar sedan 2014 konsertserier med svenska och internationella pianister i Stockholm, Boden och Flen. Piano Visions arrangerar även konserter och workshops för barn och ungdomar i syfte att på lång sikt berika vår uppväxande generation och inspirera till ett liv med musik och konst. Initiativtagare och projektledare är Stefan Bojsten, pianist och professor vid Kungl. Musikhögskolan och Johan Sandback, pianist, pianopedagog och grundare av webbplatsen Piano Street. Läs mer om konsertserien och föreningen Piano Visions på: www.pianovisions.se

Piano Visions tackar

Barbro Oshers stiftelse Pro Suecia, Anders Bodin, Karl Otto Bonnier och Birgitta Holmström för stöd till konsertserien.

Konstakademiens intendent Elisabeth Alsheimer Evenstedt för stor generositet och gott samarbete.

Framsidas bild: "Four Musicians" av Joseph Catanzaro (www.chicagoskylineart.com)

Bilden på sidan 4 och på baksidan är hämtade från konstprojektet Piano As Art av Penny Putnam and Shauna Holiman. www.pianoasart.com

Foto sid 2-3, Jakob Dahlström

Konserterna äger rum på Konstakademien i Stockholm, Fredsgatan 12 (bredvid Rosenbad).

Instrument: Steingraeber & Söhne Concert Grand D-232

Pianotekniker: Tore Persson, Östen Häggmark och

Kenneth Eneberg

Programbokens texter:

David Wörn, Johan Sandback och Stefan Bojsten

Ljudteknik/streaming: Leonardo Wehlander

Produktionsassistent: Olga Tomilina

Producenter: Stefan Bojsten & Johan Sandback

Copyright © Piano Visions - Första upplagan, september 2019

Piano Visions

säsongen 2019/2020

September 2019 - Stephen Kovacevich

Söndag 22/9 16.00: Pianoafton (Konstakademien)

Måndag 23/9 13.00: Masterclass (KMH)

Oktober 2019 - Tuija Hakkila

Lördag 19/10 13.00: Pianoafton (Flen)

Söndag 20/10 16.00: Pianoafton (Konstakademien)

Måndag 21/10 13.00: Masterclass (Konstakademien)

November 2019 - Bengt-Åke Lundin

Torsdag 21/11 19.00: Pianoafton (Boden)

Lördag 23/11 16.00: Pianoafton (Flen)

Söndag 24/11 16.00: Pianoafton (Konstakademien)

Februari 2020 - Jean-Marc Luisada

Söndag 2/2 16.00: Pianoafton (Konstakademien)

Måndag 3/2 13.00: Masterclass (KMH)

Februari 2020 - Melissa Jacobson-Velandia

Lördag 22/2 17.00: Pianoafton (Boden)

Mars 2020 - Claire Huangci

Lördag 7/3 16.00: Pianoafton (Flen)

Söndag 8/3 16.00: Pianoafton (Konstakademien)

April 2020 - Melissa Jacobson-Velandia

Lördag 18/4 16.00: Pianoafton (Flen)

Söndag 19/4 16.00: Pianoafton (Konstakademien)

www.pianovisions.se

